

C

Returadresse:
Statens vegvesen Troms
9005 TROMSØ

SIST - men ikke MINST:

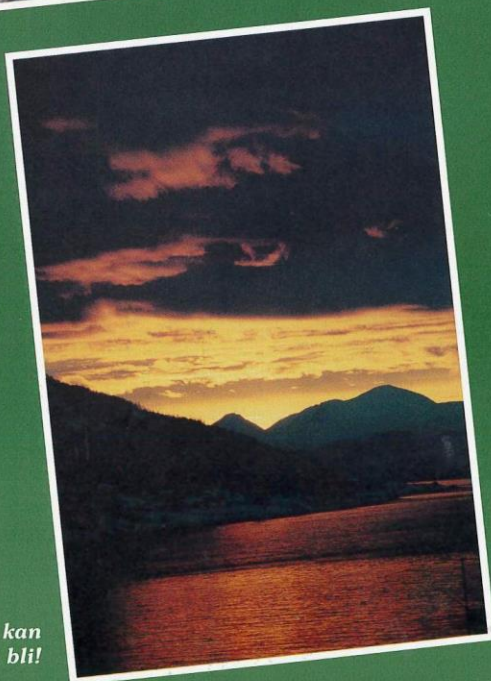
Sol og glede

Prosjekt Tromsø i Brevika er en koselig gjeng. De deler gjerne sine kosestunder med oss andre i vegvesenet. Bilde er fra kafferommet 21. januar. Da ble tilbakekomsten av sola feiret med sjokolade og solboller.

Foto: Eirin Blix

Så vakkert kan nærværet av sola bli!

Vegstikka

Bedriftsblad
for Statens vegvesen Troms

Nr.1 - 1998 - 30 ÅRGANG

Statens vegvesen
Troms

Vegstikka - 30 år

Bedriftsbladet vårt fyller 30 år i år. I 3 tiår har vi skrevet om og fotografert vårt indre liv. Første nummer kom ut i juni 1969. Når vi nå skriver 1998 går bladet inn i sin 30. årgang.

I første nummer skriver redaktøren: «Vi er forhåpentligvis kommet for å bli».

«Hensikten er å formidle vegstoff av lokal og almen art til alle grupper innen etaten i vårt fylke», står det videre. Det uttrykkes også håp om at alle ansatte kan føle seg nærmere knyttet til etaten og til hverandre. Det skrives sågar om vår store «familie», og at den gode og lette tonen som alltid har preget vegvesenet også vil fortsette i framtiden, upåvirket av funksjonsdeling og spesialisering.

Siden den tid har det vært mange delinger og spesialiseringer. Men bedriftsbladet har bestått - skiftende mellom 4 og 6 nummer i året. Fra A5-format til A4 - fra svart/hvitt til farge har utviklinga gått sin gang. Undertegnede har 10 års jubileum som redaktør. Opphavsmannen til bladet var Olve Reiersen og etter det var Anna Birkelund redaktør i mange år.

«Livets rett» for bedriftsbladene har vært diskutert utallige ganger. Spørreundersøkelser har gitt få tilbakemeldinger,

men treffer vi folk i organisasjonen er VEGSTIKKA «binde-middelet» til resten av etaten. Og går det for lenge mellom innslag fra «min» arbeidsplass etterlyses redaktøren. Alle vil bli skrevet om - både i arbeid og fritid. Bilder er også bra, både av seg selv og kameraen. Det er i VEGSTIKKA vegvesenets hverdag presenteres. Dette viser klart at bedriftsbladene har sin plass i organisasjonen. Men siste nytt vil aldri formidles via denne kanalen. Det får vi via andre kanaler. Det er hverdagen, anleggene, planer, tanker, framtidsvyer, reise-skildringer og sosialt stoff som har interesse for bedriftsbladet. Og det er egentlig her vi skriver vår historie - i nåtiden - for framtiden - og ofte med blick på fortiden. Dessuten - elektronisk formidling er vel og bra - men det er lettere å ta VEGSTIKKA med i senga enn hele data-maskinen!

Lisa

BEDRIFTSBLAD
FOR STATENS VEGVESEN
TROMS

Nr. 1 1998 - 30. årgang

Redaktør:
Lisa Sundstrøm

Korrektur:
Bente Skogdal
Gunn Karlsen

Redaksjonsråd:
Torbjørn Naimak
Gunnhild Henriksen
Gunnar Sørensen
Ann Synnøve Elvevold

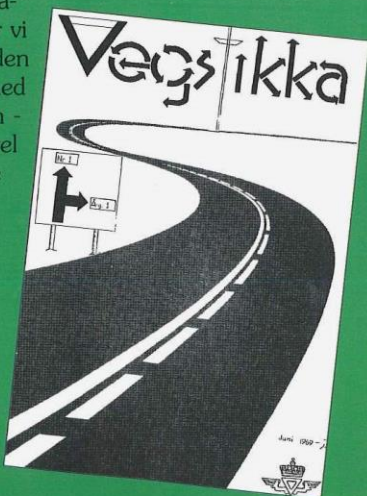
Utgiver:
Statens vegvesen Troms
9005 Tromsø
Tlf. 77 61 70 00

Produksjon:
Desk top publishing

Grafisk produksjon:
Trykksak Leverandøren A.S.
Tromsdalen

Opplag:
1400 eksemplarer

Foto forsida:
Lisa Sundstrøm
Geir Lia fra anlegg Balsfjord.

I første nummer var vi opptatt av vår virksomhet, historikk, førerkortregler, fagbrev, vernesaker, sport og personaltid. Og er det ikke stort sett det vi driver med i dag også? Godt at noe består i en stadig skiftende verden.

«Nytt budsjettopplegg - Budsjettering og økonomistyring i nye former»

Tekst: Trond Larsen
Foto: Lisa Sundstrøm

Året 1998 innebærer ikke bare at Økosys er satt i ordinær drift for hele landet etter et på mange måter vanskelig år med pilotdrift i Troms. Vi starter også det nye året med nytt budsjettopplegg for bevilgninger til vegformål. Det nye opplegget innebærer ei dyptgripende mental og praktisk omstilling i hvordan vi tenker og praktiserer budsjettering og regnskap.

Eget produksjonsregnskap

Bakgrunnen for det nye budsjettopplegget ligger i den omorganiseringen vi gjennomførte sommeren 1995. Omorganiseringen resulterte bl.a i at vi fikk ei produksjonsavdeling som regnskapsmessig skal drives etter samme prinsipper som ei privat produksjonsvirksomhet. Dette er regnskapsprinsippet som betyr at inntekter posteres den periode de er inntjent og utgiftene periodiseres i forhold til forbruk av produksjonsressurser. Resultatregnskapet viser overskudd/underskudd og skal prege produksjonsavdelingens økonomitanken.

Filosofien i det nye budsjettopplegget er at budsjett og regnskap skal vise hva det koster å løse de konkrete oppgavene vi er satt til å utføre. Det fins ikke lenger egne poster for føring av administrasjonsutgifter. I det nye budsjettssystemet legges det opp til to budsjettkapitler med tilhørende poster:

Kap. 1320 Statens vegvesen

- post 23 trafikktilsyn, drift og vedlikehold av riksveger m.m
- post 24 Statens vegvesens produksjon
- post 30 Riksveginvesteringer
- post 60 Tilskudd til fylkesvegformål

Kap. 1321 Spesielt vedlikehold

- post 23 Spesielt vedlikehold av riksveger

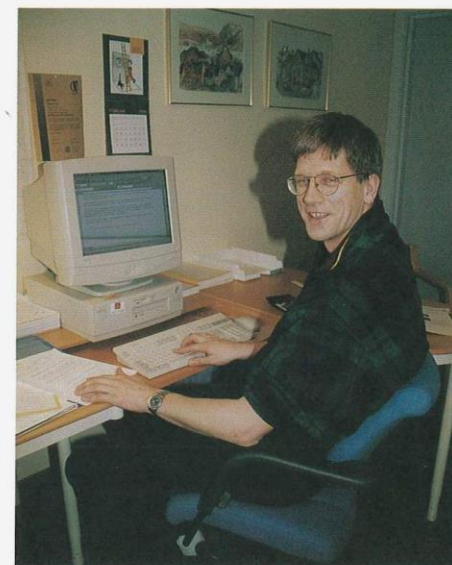
- post 60 Spesielt vedlikehold av fylkesveger

Utgiftene spesifiseres ytterligere på underpostnivå slik at det skal være mulig å vise hva direkte og indirekte utgifter til f.eks. kjøretøytilsynet, har vært gjennom året.

Administrasjonsbudsjettet en saga blott

Omleggingen til nytt budsjettopplegg innebærer at vi ikke lenger har et eget administrasjonsbudsjett for finansiering av utgiftene til administrasjonen på vegkontoret. Administrasjonsutgifter - enten disse påføres inne på vegkontoret eller i uteenhetene - skal regnskapsføres enten under trafikktilsyn, drift og vedlikehold eller investeringer. Jo mer av den årlige bevilgningen som bindes opp til administrasjonsutgifter, jo mindre til bygging, drift vedlikehold og trafikktilsyn.

For administrasjonsavdelingen på vegkontoret innebærer omleggingen til nytt budsjettssystem at de fra 1998 er «brukerfinansiert». Rollen som tjenesteleverandør blir fremtredende, og avtalt tjenestestandard (kvalitetskrav til de produkter som leveres) inngår i avtalene mellom brukeravdelingene (trafikk, utbygging, produksjon og vegsjefens stab) og administrasjonsavdelingen. Det er imidlertid ikke «fritt frem» for brukeravdelingene om de skal benytte seg av administrasjonsavdelingens tjenester eller ikke. De øvrige avdelingene kan ikke fritt kjøpe tjenester andre steder eller bygge opp interne administrasjoner i konkur-

Artikkelforfatter Trond Larsen jobber i vegsjefens stab som rådgiver - hvor blant annet innføring av det nye budsjettssystemet er en av oppgavene.

ranse med eller på bekostning av administrasjonsavdelingen.

Bedre styring og prioritering?

Omleggingen til nytt budsjettopplegg har både vært tidkrevende og komplisert. Ei «budsjett-gruppe» bestående av representanter fra avdelingene og koordinert fra vegsjefens stab, har ledet an i prosessen og lagt til rette for innlegging av budsjett- og plantall for 1998 i Økosys.

Selv om det ved begynnelsen av året kan virke som det nye budsjettopplegget er både kapasitetskrevede og komplisert, så aner vi likevel konturene av forenklinger i forhold til gammelt system. Og etter hvert som vi venner oss til det nye opplegget, vil vi forhåpentligvis også oppleve ei «riktigere» regnskapsføring i den forstand at både direkte og indirekte utgifter henføres til de produkter og de tjenester Statens vegvesen leverer samfunnet. Dette bør igjen gi et bedre grunnlag for styring og prioritering.

Ny E-6 ved Andselv

Tekst og foto: Lisa Sundstrøm

På Fosmo, utenfor Andselv, ligger vegvesenets anleggskontor godt gjemt. Her lever de sitt «eget liv» blant snøhauger og et og annet bolighus. Selve anlegget går framover ved hjelp av entreprenør Leonard Nilsen og Sønner A/S. Dessuten har hovedentreprenøren flere underentreprenører. Men byggeleder Kåre Tune og hans folk har nok å gjøre med å følge opp som byggeledere.

Kåre Tune, Roar Femsteinevik, Eva-Lena Winge og Jørn Pål Myrlund utenfor Fosmo anleggskontor. Anette Løvjomås var ikke til stede da bildet ble tatt.

Skjønt i fjor sommer var våre egne folk fra Balsfjord anlegg engasjert til å bygge 3 betongbruer i Andselv sentrum. Dette arbeidet var ferdig i høst, og siden har arbeidet vært konsentrert om innleide krefter.

Hittil har det gått greit og etter planene, sier Tune, men det har vært travelt med kort byggetid.

Den nye parsellen med E6 og tilstøtende veier er tilsammen 5,5 km. Bildet er tatt ved Krokbekken bru.

En del problemer har det vært med grunneierne, men også det har gått greit ettervert.

Forskjellen fra andre anlegg er at den nye vegparsellen i stor grad er bygd på leirgrunn. Dette har ført til nye erfaringer, både for vegvesenet og entreprenørene.

Fagerlidal bru er bygd i limtre og er et vakkert skue i en skogbrukskommune.

Når anlegget står ferdig til åpning i oktober i år gjenstår det bare å legge slitelag på vegdekket neste år.

Ellers framstår den nye E-6 med 6 betongbruer, 4 trebruer, 2 underganger, 5 rundkjøringer, 1,8 km med gang- og sykkelveger samt fortau og belysning i sentrum.

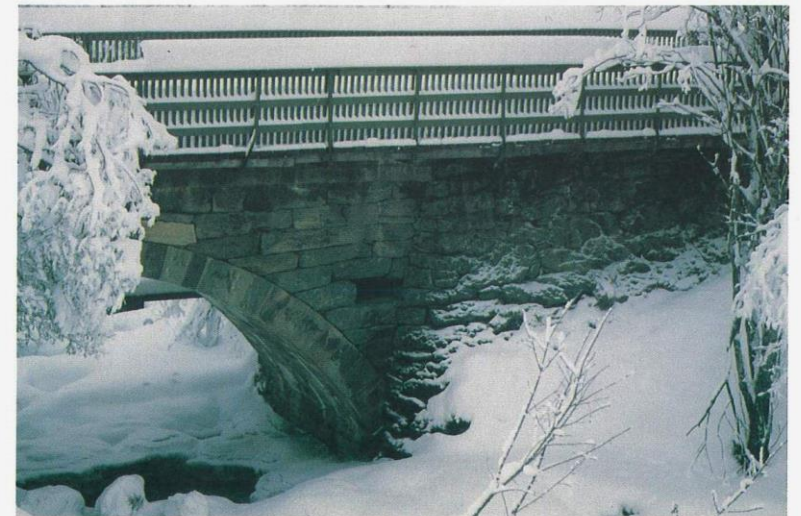
Bygging av Dalembrua i Andselv sentrum. Her skal den nye Fossmoveien gå. Byggeleder Tune og kontrollingeniør Femsteinevik inspisierer!

Starten på anlegget gikk i egenregi, men ca. 90% av arbeidet er utført i entreprise. Totalt er det beregnet ca. 8 mill kr i egenregi og ca. 85 mill kr i entreprisarbeid.

Konkursen hos entreprenør Bygg og Anlegg i disse dager får lite å si for fullføringen av E-6. Bruarbeidet vil fortsette, og bostyret har overtatt drifta av underentreprisen som Bygg og Anlegg hadde.

Fordypning i arbeidet: Gøran Eriksen og Torbjørn Horn fra Bygg og Anlegg og Roar Femsteinevik fra Statens vegvesen

Andselvbrua som er fra århundreskiftet var en gang del av rv. 50 (gamle E-6). Nå skal den føres tilbake til sin «opprinnelse» med «gammelt» rekkverk. I fremtida inngår den som internveg i det nye vegsystemet på Andselv.

Statsråden på besøk

Tekst og foto: Lisa Sundstrøm

Vegvedlikehold er viktig, sa samferdselsminister Odd Einar Dørum da han var på besøk i Troms fylke 19. januar. Etter luftfartsdiskusjoner på Bardufoss kom ministeren i helikopter til Tromsø for blant annet å snakke om vegnettet. Der ble Ryaforbindelsen og

En sen ettermiddagstid ankom samferdselsministeren Fylkesbygget sammen med sin politiske sekretær. Under pressekonferanser ble både statsråd Dørum og vegsjef Mathisen stilt spørsmål om vegnettet i Troms. Politisk rådgiver Atle Hamar var også tilstede.

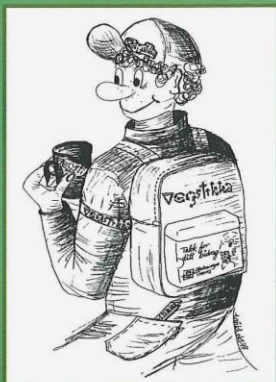

vegvedlikehold mest fokusert. Det er verdt å merke seg at statsråden synes Ryaforbindelsen er et interessant prosjekt. Han oppfordret forkjemperne til å komme med gode forslag til finansiering av forbindelsen! Men mer viktig enn å bygge nytt, syntes Dørum det er å kunne kjøre på det vegnettet vi allerede har. Derfor ønsker han at det skal satses mer på vegvedlikehold, spesielt rassikring. Det jobbes nå sentralt med et prosjekt for rassikring hvor Troms er et av fylkene det fokuseres på.

Premiering!!

Vegstikka ønsker å være «folkets talerør». Gi ditt bidrag i form av bilder, tekst eller ideer!

Da vil du enten bli honorert med en tursekk, kopp, penn, pins eller refleks!

6-åringer i trafikken

Tekst og foto: Lisa Sundstrøm

De fleste 6-åringer vet nå hvordan de skal komme seg på skolen. Men de er fortsatt like impulsive og ukonsentrerte. Vinter og snømengder gjør de ekstra små og usynlige. Vegvesenet har derfor i høst og vinter vært ute på vegene og ved skolene for å informere.

Bilistenes adferd er viktig for 6-åringenes sikkerhet! Halvar Tyldum informerer.

Vegstikka møtte Tor Ballovarre, Halvar Tyldum og Roar Olsen en tidlig morgen ved Hamna skole i Tromsø hvor de fulgte trafikken nøye. Mange bilister er foreldre og kjenner til problemet med små barn i trafikken. Likevel er det viktig å bli minnet om 6-åringene. Men det er også viktig å minne skoleungene om at refleksvestene er til for å brukes. Trafikkstasjonens folk syntes det var langt mellom hver refleksvest unge!

Senere på dagen var trafikkstasjonens folk på Stakkevollan skole i Tromsø. 6-åringene ble stort sett hentet av foreldrene, men elevene i 4. klasse som tok seg fram på egen hånd var opptatt av skoleveg, refleks og busser og biler som kjører for fort. Bilistene som ble stoppet var positive, men ga også uttrykk for at busser og varebiler er de største fartssynderne i nærmiljøene.

Nye 6-åringer

Om et halvt år er det flere tusen nye 6-åringer ute på vegene. Vi planlegger derfor allerede nå tiltak mot bilistene, og ønsker å fokusere på skolestart, høstmørke og vinterforhold. I dette arbeidet vil trafikkstasjonene være sterke aktører. De kjenner nærmiljøene godt og vil være de beste ambassadørene sammen med politi og skoleverket.

6-åringene er et nytt innslag på norske skoleveger! Tor Ballovarre tar seg en prat med «småfolket» utenfor skolen.

Ivrige 4. klassinger slår et slag for 6-åringene og sikker skoleveg!

E-8 Nordkjösbotn - Laksvatnbukt

Tekst og foto: Lisa Sundström

En vakker, men kald vinterdag på anlegget i Balsfjord kan være en god opplevelse for ei kontorrotte. For de to arbeidslagene kan det til tider bli vel kaldt. Men guttene utstrålte varme!

Vegvesenet jobber for tida på strekninga Seljelva til Laksvatnbukt. Arbeidet er hovedsakelig sprengning, masseflytting og bygging av underganger og bruer.

Anlegg Balsfjord

Arbeidene på den nye vegen starta opp i 1996 og vegåpninga skal skje i år 2000. Da vil 20 km av ny E-8 stå ferdig - avkjørelsefri og skiltet med 90 km/t. Anlegget er kostnadsberegnet til ca. 250 mill.

Den nye vegen får 5 mindre og 3 mellomstore bruer. Den ene av disse, Melev bru, utføres i entreprise. De to andre skal bygges i egenregi, og arbeidet med Seljelv bru starter opp ca. 1. mai i år. Ellers skal vegen få en 50 meter lang miljøtunnel, men dette arbeidet er ikke påbegynt.

Frode Øpstad i arbeid på Telgenes undergang

Hermod Johansen og Trond Fagerli

Betongleveranse til Skredhola undergang, men kulda førte til problemer med massen!

Arbeidet har så langt gått greit, men det har vært mye dårlig fjell og ikke alltid like lett å få deponert ubrukbare masser, sier anleggsleder Reidulf Broderstad.

Anlegg Balsfjord har i dag 26 personer knyttet til arbeidene på E-8. Dette innbefatter ledelse, anleggsfolk, kokker og rengjørere. Det er 14 innleide maskiner!

Matpause: Knut Arild Pedersen, Sigmund Johansen, Einar Jakobsen, Dag Henriksen og Tor Jensen.

Melev bru på E-8 ligger godt synlig fra dagens E-8. Arbeidene med denne brua utføres i entreprise. Etter en dødsulykke var det stopp i arbeidet på brua i ei uke.

Bruk av temakart i vegplanlegging

- «nybrottsarbeid» i Statens vegvesen Troms

Tekst: Tore R. Johansen
Foto: Lisa Sundstrøm

Temakart

Temakart nyttes i ulike sammenhenger for å knytte geografisk informasjon til et kart. Et godt eksempel på dette er værkartet som Siri, Elin og de andre damene hver dag viser oss på TV-2. Her dreier det seg om en kartmessig presentasjonsform av komplekse, fysiske sammenhenger i forhold til temaet vær. I praksis vises ulike kvaliteter for et tema ved hjelp av symboler og farger direkte på kartet. På samme måte kan det lages et utall presentasjonskart alt etter hvilket tema vi tar opp, eksempelvis NAF's vegkart, bykart, turlagets oversiktskart, kart som viser dekningsgrad for mobiltelefon og tidssonekart.

Temakartene er altså mer alminnelig enn vi tror.

Vi har sett det fordelaktig å benytte en slik presentasjonsform i forbindelse med arbeidet med en kommunedelplan for ny E6 mellom Nordkjosbotn og kommunegrensa mot Storfjord.

Anvendelse i planlegging

Temakart kan nyttes som et viktig hjelpemiddel i en analyse av et vegprosjekts konsekvenser i forhold til miljø, naturressurser og samfunn. For å forstå dette må vi vite litt om hva en slik konsekvensanalyse innebærer og hvilke metoder som legges til grunn i dette arbeidet.

En konsekvensanalyse skal vise alle konsekvensene ved

I tillegg til ansatte ved Prosjekt Balsfjord, her representert ved tidligere planleggingsleder Tore R. Johansen, har landskapsarkitekt Heike Sauer og avdelingsingeniør Hugo Forfang vært sentral i utarbeidningen av temakartene. Sauer har hatt delansvar for datainnsamling og faglig innhold i kartene, mens Forfang har hatt ansvar for det datatekniske med blant annet layout og presentasjon.

et vegprosjekt. En del konsekvenser kan vi sette en prislapp på. Konsekvenser i forhold til naturmiljø, friluftsliv, landskapsbilde, kulturminner osv. lar seg vanskelig måle på samme måte. De kaller vi med en felles benevnelse for «ikke-prissatte konsekvenser». Disse konsekvensene beskrives i stedet med fordeler og ulemper etter en gitt metode i henhold til vegvesenets håndbok 140 - «Konsekvensanalyser». Prinsippene som legges til grunn er en systematisk gjennomgang av hvilken verdi området har i forhold til eksempelvis landbruk. Videre ser vi på hvilken positiv eller negativ virkning de ulike vegalternativene vil ha i forhold til

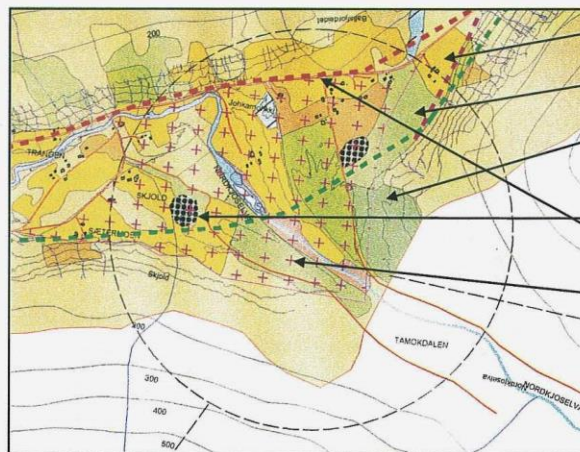
dette. For å kunne gjøre en sammenligning benyttes det en 9-delt felles skala med pluser og minuser. Alle utbyggingsalternativene måles i forhold til dagens veg. Ut fra en slik analyse kan vi si noe om de totale konsekvensene for hvert alternativ.

Et stort problem i slikt analysearbeid er å kunne bestemme hvor verdifulle arealene innenfor planområdet er som for eksempel landbruksområde. I henhold til håndboka som vi jobber etter, skal vi komme fram til om området har liten, middels eller stor verdi. I virkeligheten vil det være helt annerledes. Deler av vegstrekningen kan ha svært verdifulle landbruksarealer,

mens andre deler ikke har noen verdi i det hele tatt.

Virkelig kompleks blir det først når vi begynner å «blande» inn ulike vegalternativer i et slikt område. Her skal vi også komme fram til kun en verdi på den 9-delte skalaen når det gjelder omfanget av endringer som hver av vegalternativene fører med seg. I virkeligheten vil vi få et stort negativt omfang dersom vegalternativene gjennomskjærer verdifullt jordbrukslandskap med flere aktive bruk, mens det er lite omfang i utmark som hverken benyttes til beite eller skogproduksjon. I skogområder som før har vært lite tilgjengelig kan vi til og med få et positivt

Fremstilling av temakart

Temakartene fremstilles på digitalt kartgrunnlag. Arealavgrensningene for de forskjellige områdene er digitalisert inn ut fra flyfototolkning, feltarbeid og befaringer. Legg merke til at noen av symbolene er transparente, dvs. at de er «gjennomsiktige» og kan legges over bunnsymbolet. På den måten kan man beskrive flere forhold samtidig

Ved arbeidet med kommunedelplan for ny E6 mellom Nordkjosbotn og kommunegrensa mot Storfjord har vi gjort et betydelig nybrottsarbeid ved utarbeidelse av en rekke temakart. Kartene er benyttet som et viktig hjelpemiddel i analyse av prosjektets virkninger i forhold til miljø, naturressurser og samfunn i forbindelse med en konsekvensutredning.

omfang ved at tilgangen til disse ressursene blir bedre. Dersom alle disse kategoriene finnes innen et og samme planområde blir dette vanskelig.

Her kommer temakartene inn som et verktøy, slik at vi lettere kan finne fram til et «minste felles multiplum». Dette fordi temakartene vil inneholde detaljerte opplysninger om verdien på det aktuelle området, herunder gis avklaringer av konsekvensene ved de enkelte utbyggingsalternativ.

Temakartene utarbeides altså for å skaffe oversikt over hvilke kvaliteter som finnes innenfor planområdet, og for bedre å kunne skille ut fordeler og ulemper med de ulike utbyggingsalternativene. På den måten

vil selve vektleggingen av konsekvenser bli lettere og mer korrekt og analysen ender opp med sikrere svar i forhold til å velge riktig alternativ. Dette er kvalitets-sikring i praksis.

Hvordan fremstilles kartene?

Temakart fremstiller vi digitalt ut fra tilgjengelige dataprogram - V/G Kart og V/G Innsyn. Kort kan vi si at hovedprosessene i fremstillingen er datainnsamling, bearbeiding og presentasjon. Datainnsamlingen har vært gjort gjennom flyfototolkning, feltregistreringer og befaringer. Resultatet av dette er så digitalisert. Det digitale grunnlaget er videre bearbeidet for presentasjon ved blant annet å sette ulike farger og symboler på de klassifiseringene som vi har

bestemt kartene skal inneholde. Vi har brukt mye tid på å diskutere innhold, fargevalg, form og utseende på kartene. Vi har hatt god hjelp fra eksterne fagetater, ikke minst Norsk institutt for jord- og skogkartlegging (NIJOS), som har vært til stor faglig hjelp og støtte i dette arbeidet. Foruten hjelp i tolkningsarbeidet, har de foretatt digitalisering, bidratt i kvalitetssikring av arbeidet, deltatt i diskusjoner - og kommet med sine tilrådinger til fargevalg, symboler og klassifiseringer. Både lokalkontoret på Andselv og hovedkontoret på Ås har deltatt. I arbeidet med temakart for landbruk har fylkesmannens landbruksavdeling i Troms deltatt aktivt, mens Norsk institutt for naturforskning (NINA), Tromsø har vært

aktiv part og faglig støtte for utarbeidelse av temakart for naturmiljø. Og ikke minst har det og vært god kontakt med Balsfjord kommune.

Det har vært interessant å registrere at alle som har vært involvert har hatt en gløden interesse og engasjement for å få et best mulig resultat.

Verdfull utvikling

Arbeidet med temakart har vært en svært verdifull utviklingsprosess, som har gjort at vi har bygd opp kompetansen internt på dette området. Her kan vi trygt si at uttrykket «veien blir til mens du går» bokstavelig talt har vært gjeldende. De første utkastene av kartene var nok så «fancy» med kombinasjoner av

giftgrønn, sjokkrosa og lilla, samt andre sterke farger. Fra den lite innbydende starten har vi kommet fram til et resultat som vi alle er stolte av.

Vi har og sett at dette arbeidet har hatt en del positive «bieffekter». Temakartet er i seg selv en visuell beskrivelse som forteller mye mer enn det man kan gjengi med ord. Det gir en grei oversikt og viser hovedproblemer i et område. Utarbeidelse av slike kart har også vært til stor hjelp for en tilnærming og en felles forståelse av ulike problemstillinger og riktig vektlegging av konsekvenser i forhold til andre fagorganers ansvarsområde. Temakartene vil dessuten være til hjelp for publikum og andre slik at de lettere kan sette seg inn i planutredningen. Ikke minst bør disse være til stor hjelp for beslutningstakerne - nemlig lokalpolitikerne i kommunene som skal ta den endelige avgjørelsen. Videre vil

temakartene inneholde detaljert informasjon innefor mange fagfelt som planleggerne kan dra nytte av i senere planfaser (regulerings- og byggeplanfasen).

Ressurskrevende

Arbeidet med temakartene er svært ressurskrevende og krever betydelig datakompetanse. Vi er helt avhengige av ressurspersoner som kan mye mer enn vanlig «mus- og tastaturbruk». Hvis ikke har vi vært nødt til å bruke kostbar konsultanthjelp. Vi hadde ikke kunnet fått de samme erfaringene og heller ikke bygd opp kompetansen. Egen kompetanse på dette feltet fører til at vi neste gang raskere kan lage slike presentasjonskart. Da har vi allerede utviklet et ferdig konsept for dette både internt og i forhold til de vi samarbeider med eksternt. Videre kompetanseoppbygging og programutvikling vil dessuten bidra til å lette et slikt arbeid. En ny versjon av dataprogrammet AutoCad, som alle planleg-

gerne bruker, har en del kartredigeringsfunksjoner - slik at flere nå selv kan lage enkle presentasjonskart. De mest komplekse kartene - så som landskapsbilde, naturmiljø og landbruk, må nok fortsatt utføres av «ekspertisen» internt.

Bruksområder

Temakart er ikke aktuelt å benytte for alle planer. Man må vurdere når et slikt arbeid skal iverksettes, og nytten må svare seg i forhold til ressursbruken. Lange planstrekninger med stor variasjon av ulike kvaliteter for landskapsbilde, naturmiljø, landbruk, friluftsliv og kulturminner vil ha stor nytte av temakart. Dette gjelder ikke minst også for de planer som utløser konsekvensutredning i medhold av plan- og bygningslovens bestemmelser.

For vårt vedkommende gjorde kravet om konsekvensutredning, lang planstrekning og store

variasjoner innen planområdet til at vi valgte å satse på temakart.

Temakart kan for øvrig være aktuelt å benytte også på andre områder innen vegetaten-ulykkeskart, problemsoner, støy og forurensning fra vegger med videre. Verktøyene og kompetansen finnes allerede, men kan bygges opp ytterligere gjennom kursing og oppdrag.

Temakartene er kommet for å bli. Anvendelsesområdene vil bli større etterhvert som det tas i bruk geografiske informasjonssystemer (GIS) eller andre analyseverktøy. I framtiden kan vi dessuten kjøre kartene opp mot hverandre i plansammenheng. På den måten kan det beste vegalternativet utkrystallisere seg gjennom det mest egnede området. Prosessen med utarbeiding av temakart må i denne sammenheng sees som et verktøy for å gjøre en god vegfaglig jobb.

Påskehytter

Også i år tilbyr vi våre ansatte ferie og fritid i vegvesenets «residens». Disse er:

Perskogen, 4 leiligheter
Reinøy
Tamok, Øverbygd (fra 8. april)
Vannøy
Veias brøytestasjon, Malangen
Innseth brøytestasjon, Bardu
Skoddebergvatn, Grovfjord.

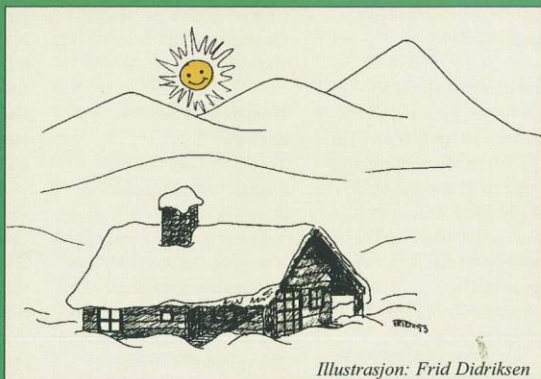
Som tidligere vil det bli loddrekning når flere søker på samme sted. Dessuten vil steder med stor pågang bli delt i to puljer (fra Palmesøndag til Skjærtorsdag i første pulje og resten av påsken i andre pulje). Ved søknad bør du gi beskjed om hvilket tidspunkt som passer best.

Det er også 6 oppstillingsplasser med strømtilkobling for campingvogner i Perskogen. Også her går vi etter «loddrekningssprinsippet» og puljeoppdeling.

Kostnadene er minimale! Første døgn koster kr 34,- og hvert påfølgende

døgn koster kr 18,-. Døgnavgift for campingvogn er kr 15,-.

Skriftlig søknad sendes: Formidlingskomiteen, v/Steinar Norum, Statens vegvesen Troms, 9005 Tromsø, innen 20. mars 1998.

Illustrasjon: Frid Didriksen

Gamle førerkort med nytt innhold

Tekst: Stein Marvin Bøe / Foto: Lisa Sundstrøm

Utseende av førerkortet er nok en gang endret. Det skjedde 1. januar 1998 ved innføring av det nye førerkortet etter EØS-modell. I løpet av årene har også reglene for de ulike klassene vært endret ofte. For menigmann kan det etterhvert bli noe problematisk å holde seg orientert om hvilke rettigheter de ulike førerkortklassene gir.

Frem til 1. april 1979 var førerkortet grønt, politiet stod for utstedelsen og det var 3 førerkortklasser benevnt med tall. Etter denne dato skiftet førerkortet til rosa og det var laminert, samtidig ble førerkortklassene endret til bokstaver og biltilsynet overtok utstedelsen av førerkortene. I 1982 endret førerkortet gyldighetstid til 100-års dagen. Dette skjedde 2. april 1982, ikke 1. april av den gode grunn at dette ikke skulle bli oppfattet som en spøk!

Vi har nå følgende førerkortklasser i Norge:

- A *Motorsykel* med eller uten sidevogn
- A1 *Lett motorsykel* med eller uten sidevogn
- B *Personbil/varebil*. Gjelder for motorvogn, unntatt motorsykel, ikke over 3500 kg totalvekt og ikke over 8 passasjerplasser. Kan trekke tilhenger med totalvekt ikke over 750 kg. Dersom vogntogets totalvekt ikke overstiger 3500 kg, kan en trekke tilhenger med totalvekt ikke over bilens egenvekt. Gjelder også traktor, beltebil, beltemotorsykel og trehjuls motorsykel.
- C *Lastebil*. Motorvogn som har tillatt totalvekt over 3500 kg og ikke flere enn 8 passasjerplasser. Kan trekke tilhenger med totalvekt ikke over 750 kg. Gjelder også klasse B og motorredskap.
- D *Buss*. Motorvogn for persontransport som har flere enn 8 passasjerplasser. Kan trekke tilhenger med totalvekt ikke over 750 kg. Gjelder også klasse B, kombinertbil og motorredskap.
- D1 *Mimibuss*. Buss som er registrert for ikke flere enn 16 passasjerplasser. Kan trekke tilhenger med totalvekt ikke over 750 kg. Gjelder også klasse B og kombinert bil mindre enn 6 meter som er registrert for mer enn 8 men ikke flere enn 16 passasjerplasser.
- E Gjelder for tilhenger med tillatt totalvekt over 750 kg, og trekkes etter henholdsvis motorvogn i klassene B,C,D og D1. For klasse D1 er vogntogets tillatte totalvekt oppad begrenset til 12000 kg.
- S *Beltemotorsykel/snoscooter* med eller uten tilhenger
- T *Traktor* med eller uten tilhenger. Gjelder også beltemotorsykel, og motorredskap med eller uten tilhenger som ikke kan kjøres fortere enn 30 km/t og som ikke er innrettet for transport av personer eller gods.

EØS-avtalen gir også anledning til egen førerkortklasse C1, bil med tillatt totalvekt over 3500 kg, men ikke over 7500 kg, med unntak av biler klasse D. Klasse C1E gir rett til å trekke vogntog bestående av trekkvogn i klasse C1 og tilhenger der vogntoget samlet ikke må overstige 12000 kg.

Kjerstin og Mariann på Tromsø trafikkstasjon har fått nye førerkort!!!

Førerkort klasse C1/C1E er bare delvis innført i Norge. Førerkort klasse C1 kan foreløpig ikke erverves gjennom førerprøve i Norge. De som tidligere har fått innført stempel i førerkortet, biler opp til 7500 kg og ikke over 8 passasjerplasser, kan ved utstedelse av nytt førerkort få utstedt klasse C1.

De som har grønt førerkort utstedt før 1. april 1979, får nå automatisk rett til trekke tilhenger på 1500 kg etter «stempelbil» (bil med ikke over 7500 kg totalvekt og høyst 8 passasjerplasser). Dette er forsåvidt i tråd med reglene fra før 1979, men har ikke etter den tid vært tatt med i overgangsbestemmelsene, slik at grensen har vært tilhenger på 750 kg. De nye reglene gjelder selv om førerkortet senere er fornyet til klasse BE. Det betyr at de som har førerkort utstedt for 1.4.79 får klassene **A1 BE C1E** i sitt nye førerkort. Nyutstedelse av førerkortet gir altså utvidete rettigheter.

Den som ervervet førerkort klasse B for første gang i perioden 01.04.79 til 30.09.92, kan føre bil som har tillatt totalvekt ikke over 7500 kg og høyst 8 passasjerplasser når slik rettighet er særskilt påtegnet i førerkortet. Er slik klasse B siden utvidet til klasse BE, kan innehaver etter stempelbil trekke tilhenger inntil 1500 kg totalvekt. Ved utstedelse av nytt førerkort, gir klasse B pluss stempel klasse **BC1**. Klasse BE pluss stempel gir **BE C1E**. Det som er avgjørende her er hva som stod i førerkortet pr. 31.12.97. Du kan med andre ikke ha et klasse B førerkort fra 1991 inneholdende stempel, og så erverve klasse BE i 1998 for deretter å få BE C1E.

Fremdeles like forvirret om førerkortet ditt? Ta kontakt med nærmeste trafikkstasjon som kan gi deg nærmere opplysninger.

Ny og bedre skranketjenste!

Tekst og foto: Lisa Sundstrøm

Tromsø trafikkstasjon har hatt ombygging i desember måned siste år. Skrankene er tatt bort til fordel for vanlige skrivebord. Det er dessuten investert i køordnersystem!

Det hele er et HMS-tiltak for å bedre arbeidssituasjonen for de skrankeansatte.

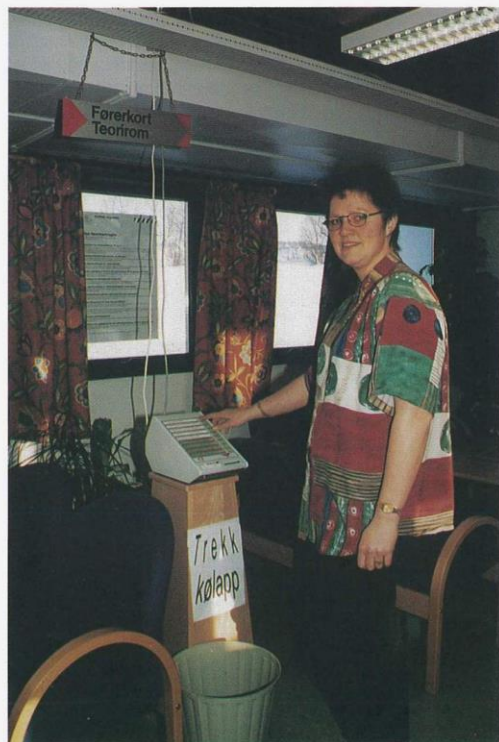
I tillegg er gardinene som har hengt siden 1976 bytter ut, og stasjonen er blitt en «grønn oase» fylt av palmer og busker, sier Kate Meleng på Tromsø trafikkstasjon.

Den nye skranketjenesten på Tromsø Trafikkstasjon fremstår trivelig og innbydende. Her betjenes den av Hanny Jakobsen.

Stasjonen har også fått betalingsterminal hvor de tar imot betaling for førerkortjenester, kontrollgebyr og prøvekjennemerker. Dessverre kan kundene ikke betale avgifter til tollvesenet (som årsavgift og omregistreringsavgift) over terminalen. Her betjenes den av Kate Meleng.

Nytt køordnersystem sørger for orden i sakene. Unni Heimland demonstrerer bruken.

Ryddegutt for vegfarende

Tekst og foto: Lisa Sundstrøm

Odd Gunnar Rognli er en av vegens slitere. I snart 25 år har han kjørt brøytebil i vegvesenet. Det er strekningen Nordkjosbotn-Sørbotn som er hans arbeidsplass i vintersesongen - 44 km hver veg.

Det kjøres 3 jobbskift når vinteren er på sitt verste og 2 skift i for og etterkant av vinteren. Skjønt forårets vinter krevde ekstra innsats. I løpet av ett skift kjøret Odd Gunnar 56 mil! Da var det langt annerledes siste jul uten snø. Det er faktisk første gang i all sin brøyteperiode at han ikke har tatt ut brøytebilen i juletida.

Brøytejobben er en fin jobb, synes Odd Gunnar. Bilistene er stort sett forståelsesfulle, og han har sine spesielle plasser hvor han slipper trafikantene forbi. Men vegen er smal og kronglete enkelte steder, og 60-sonen en søndag ettermiddag er en «lidelse», men mye pendeltrafikk til byen.

Ellers er tungtransporten blitt mye bedre de senere årene så det meste går greit. Men blikket er alltid rettet mot det som skjer rundt brøytebilen, og vi holder alltid øye med ambulansene og blålys, sier Odd Gunnar. Det er gjerne 4-5 av de hver kveld.

Det er lite klager fra trafikantene, og de som kommer går via Vegmeldingssentralen. Men i går fikk vi faktisk en glad-

Pløgen og mannen!

Odd Gunnar Rognli og bilen har opplevd mange mil sammen.

melding på NRK - en takk for den fine standarden vi holder på vegstrekninga vår! Det er trivelig!

Bilparken er bra nå, og det er snakk om at vi skal få flere roder her i området i vegvesenets regi.

Når Odd Gunnar snakker om vi mener han i første rekke Erik Back, Sulo Sakari Kuivalainen, Guttorm Henriksen og Guttorm Hansen Krone som deler brøytejobben med ham. De går på 3 skiftordning fra 0700-1500, 1500-2300 og 2300-0700 eller to skift fra 0700-1500 og 1600-2400 + beredskapsvakt.

Vi er verdens friskeste folk, sier Odd Gunnar, for blir vi syke må jo kompisene ta over - og det kan bli stritt.

Ved siden av brøytinga eller når snømengdene melder sitt fravær er det nok av forefallende arbeid å ta seg til. Men tida kunne sikkert vært utnyttet enda bedre enn i dag.

Når snøen er borte om våren jobber brøytegjengingen med dekkelegging fram til høsten. I tillegg skal overtid på dekkelegginga avspaseres, så doddit er et begrep han ikke kjenner til.

Odd Gunnar som stasjoneres på Nordkjosbotn, trives godt i vegvesenet. Men han ser klart at når årene går kan jobben bli for krevende, skjønt brøytejobben blir en livsstil. Men jeg skal prøve å ikke bli uunnværlig, avslutter Odd Gunnar med et smil - før han setter seg i bilen klar for en ny tur langs E-8.

Grunnboreernes egen årsmelding

Foto: Sigmund Steinnes

Grunnboregjengen har vært lenge fraværende i Vegstikka, og de har ventet i måneder og år på at redaktøren skulle avlegge besøk. Men nå har ventetida blitt for lang og guttene har gjort det eneste fornuftige: De har laget bildeportasje fra sin egen hverdag. Slik får vi andre i vegvesenet innblikk i deres arbeid på en trivelig og informativ måte. Redaktøren takker og bukker for bidraget, og oppfordrer andre arbeidslag til å gjøre det samme!

Lisa

Kveldsboring på flåte i Kåfjord.
Arnt Gunnar Larsen og Tor Edmund Mo
(skipper).

Røykepause på flåte i Kåfjord. Fra venstre:
Kjetil Rasmussen, John Arne Mortensen,
Wiggo Nilsen og Arnt Gunnar Larsen.

Ernst Efraimsen (oppsynsman) på
stikningsoppdrag.

På oppdrag i Russland: Sigmund Steinnes
og Asbjørn Store (Finnmark) blir tatt i mot
på grensen av russiske grensevakter.

Grunnboring i
solnedgang i Hasvik.

Skumring i Øksfjord –
Sigmund Steinnes.

John Arne Mortensen og
Arnt Gunnar Larsen slapper av etter en lang arbeidsdag.

Det smaker godt med mat
etter en lang dag på sjøen. Bjørn og Sigmund.

Vernet og samlet

Tekst: Lisa Sundstrøm

Foto: Lisa Sundstrøm og Geir Blixgård

I slutten av januar var fylkets verneombud samlet til oppdatering og utveksling av erfaringer.

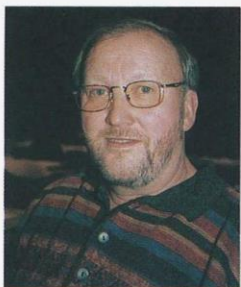
Det ble snakket om HMS-håndboka, det ble sett på positive og negative sider ved verneombudrollen og Arbeidsmiljøloven ble gjennomgått. Nestenulykker var oppe til debatt og vegsjefen snakket om vernearbeid med utgangspunkt i de dødsulykkene vi har hatt de siste par årene. Konklusjon på samlinga var at den var en nyttig opplevelse hvor mange problemstillinger ble belyst.

Men hva føler egentlig verneombudene for sin oppgave - hvilket forhold har de til HMS-saker i hverdagen og hvordan ser de på nestenulykkesproblematikken:

Rolf Skog, Fornos asfaltverk

På asfaltverket kjører vi veldig hardt på verneutstyr. Det er viktig! Vi tar vare på oss selv og fokuserer på det som skal beskytte oss. Registrering av nestenulykker har jeg et mer rolig forhold til, det er vanskelig å definere begrepet.

Oddbjørn Brattli, anlegg Ibestad

Skikkelig verneutstyr gir trygghet for oss selv. Hos oss på Ibestad fungerer det godt med vernearbeidet. Sikkerhet i vegvesenet er blitt mye bedre enn tidligere. Nestenulykker forekommer over alt, men ting blir ordna når noe ikke er som det skal.

Odd Bjørnar Jensen, laboratoriet, Nordkjosbotn

Jeg oppfatter vernearbeid som nødvendig, men det kan mange ganger være tungt stoff å sette seg inn i. På laboratoriet er den største trusselen løsemidler. Det er derfor viktig med skikkelig ventilasjonsanlegg. Det gjøres en del, blant annet med å registrere nestenulykker, men ting tar tid - og vi må være pådrivere for å få utbedra farefulle situasjoner.

Gruppearbeid på verneombudsamling: Tor Rognlund, Hallstein Lind, Fredrik Nikolaisen og Ernst Selvik.

Rolf Hanstad, Anlegg Balsfjord

Det er klargjørende med samlinger for vernefolk. Da får man innspill fra alle kanter. Vernesaker er til for å trygge oss selv, det bør derfor være viktig. Nestenulykkene nevnes lite, men diskuteres mye. Det er vanskelig å oppfatte hva som egentlig er en nesteulykke - for alt kan egentlig være det!

Ragnhild Knutsen, Finnsnes trafikkstasjon

Vi har en leder som er opptatt av HMS-arbeid, og vi er flinke til å følge opp både med vernerunder og bedriftshelsetjenesten. HMS-arbeid må taes på alvor! Ulykker kan forhindres ved f.eks. å tørke opp olje og vann på gulvet, strø og mårke utafør dora og ta vare på hverandre.

Planene for vernearbeidet i fylket er godt utarbeidet. Her står det forklart hvordan vi skal jobbe med HMS-saker.

Anita Grøttum, produksjonsavdelinga vegkontoret

På vegkontoret sitter vi trygt og godt i forhold til utedrifta. Men vi bør være opptatt av belastningskader og mellommenneskelig forhold. Arbeidet ved PC'en vil etterhvert føre til mange belastningskader og dette bør vi ta på alvor.

Nestenulykker er vanskelig å registrere i hverdagen. Det er ikke lett å se hvor grensen går og hva som egentlig er en nestenulykke.

Fra vernetjenesten: Etterlysning

Savnede ble sist observert godt nedstukket i baklommen på vegvesenansatte.

«Savnede» er en liten gul meldingsblankett der alle uforutsette hendelser som skjer skal noteres ned.

Helt på slutten av forrige år var «savnede» stadig å se når den ble dratt opp av lomma. Det var etter situasjoner som kunne føre til skade på mennesker, utstyr eller miljø som ble nøye beskrevet. Meldingen ble sendt til vernegruppen for videre behandling.

Verneleder føler et sårt savn når meldingene ikke lenger er å se på hans kontor.

Hvordan skal vi kunne ta vare på og høste erfaringer fra disse nestenhendelsene dersom ingen legger merke til hva som skjer og tar seg bryet med å notere ned hendelsen?

Husk, din nestenulykke kan bli din arbeidskamerats ulykke.

Vegvesenet og kollektivtrafikken

Tekst og foto: Ole Bruvold

Bussterminalbygget i Gjøverbukta i Tromsø ble åpnet 23. januar i år av fylkesordføreren. Dette har vært et samarbeidsprosjekt mellom Fylkeskommunen, Tromsbuss, TACO og Statens vegvesen, hvor vegvesenet har bidratt med planering og fundamentering og Fylkeskommunen skal bidra med årlig driftstilskudd.

TACO har finansiert bygget og står som eier og utleier.

Tromsbuss skal benytte et eget avlukke til hvilerom for sjåfører, og et gatekjøkken leier deler av bygget.

I forbindelse med gatekjøkkenet og inngang skal en del være «varmerom» for busspassasjerer, men passasjerene skal også kunne benytte gatekjøkkenet til venting. Det er også et offentlig toalett i bygget.

Det vil også være noen som får ansvaret for å holde plassen ryddig og innbydende.

*Terminalen ble feiret med kaker og «fintfolk»:
Fra venstre Ingeborg Solberg fra Samferdselsetaten, Arve Hegseth og Hallvard Haugan fra Statens vegvesen*

HMS-pris

Arbeidsmiljøutvalget etterlyser gode forslag på kandidater til HMS-prisen 1997. Har du et forslag - skriv det ned og send det snarest til arbeidsmiljøutvalget v/ Viktor Eriksen, Vegkontoret!

Statutter for helse, miljø og sikkerhetsprisen ved Statens vegvesen Troms.

1. Utdeling av HMS-prisen som mål å stimulere til økt innsats og engasjement i miljø og sikkerhetsarbeidet.
2. Prisen tildeles ansatte som har vist spesiell interesse og engasjement i sikkerhetsmiljø- og trivselskappende arbeid innen etaten.
3. HMS-prisen kan tildeles avdeling, grupper (lag) og enkeltpersoner ansatt i Statens vegvesen.
4. Det utdeles maksimalt en HMS-pris pr. kalenderår.
5. Alle ansatte kan foreslå kandidater til HMS-prisen. Forslagene sendes arbeidsmiljøutvalget (AMU) innen 1. februar i påfølgende år. Forslagene skal være begrunnet. AMU beslutter hvem som skal tildeles prisen. AMU kan også beslutte at det ikke skal deles ut pris for det aktuelle året. Overrekkelser av HMS-prisen gis spesiell oppmerksomhet.

Ny bussterminal i Gjøverbukta.

Vegvesenets som framtidig arbeidsplass?

YRKESORIENTERINGENS DAG 3. FEBRUAR

Tekst: May Gøril Ellingsen
Foto: Lisa Sundstrøm

Ideen om ei yrkesorienteringsmesse ble født over en kopp kaffe i slutten av november.

To ildsjeler fra Opplæringskontorene i Byggefaget og i Maritime fag, fikk med seg representanter fra øvrige opplæringskontorer, Fagopplæringskontoret, videregående skoler i Tromsø, Arbeidskontoret, LO og NHO - og dro i gang arrangementet.

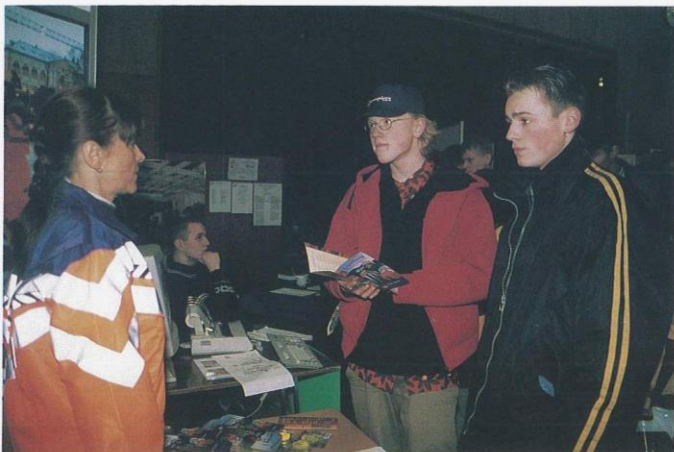
Brevik videregående skole stilte sin gymnastikksalen til disposisjon i 12 timer. Avgangsklasser i ungdomsskolene og grunnkurs fra videregående skoler var spesielt invitert. De hadde avtalt besøkstid over hele dagen, likevel var salen tidvis smekkefull.

Vegvesenet hadde fått en liten vegg og var eneste bedrift som var representert med seg selv. Kanskje det var derfor vårt lille bord ble godt besøkt; brosjyrer og reflekser forsvant i hurtig tempo.

Spørsmålene fra ungdomskoleelevene viste at elevene hadde liten kjennskap til arbeidslivet og var både forvirret og frustrert med tanke på hva slags linje de skulle velge - et valg for livet? Noen klamret seg fast i ett valg og var livredd for å vurdere noe annet enn det som resten av klassen hadde valgt.

De som våget seg frempå, hadde følgende standardspørsmål: Hva er lønna i vegvesenet?

Vegvesenet ønsker jenter velkommen! Ida, Karina, Hanne og Agnethe fra 10. klasse på Sommerlyst studerer «tilbudene» fra vegvesenet.

Christoffer og Robin fra Tromstun ungdomskole synes vegvesenets gule dresser er «kule», og kan godt tenke seg etaten som framtidig arbeidsplass.

Kule dresser dere har, får vi sånn hvis vi arbeider i vegvesenet? Er det tungt arbeid? Hva slags arbeid gjør dere? Hva slags utdanning har du? Nei, jeg har søkt helse- og sosial, det er ikke bare lønna som teller, men at man trives. (- Må det være en motsetning mellom trivsel og lønn? Hvem har lurt jentene til å tro det?)

Grunnkurselevene var mer rett på sak. De innledet gjerne med å vise til onkelen, faren eller navngitte personer i vegvesenet. Hvor har dere ledig plass? Når er det ledig? Når kan jeg sende søknaden?

Svar: Send karakterutskrift fra tredje termin i VK I, og du kan søke på disse fagene:

tunnel og fjell
veg og anlegg
anleggsgartner
anleggsmaskinfører
anleggsmaskinreparatør
yrkessjåfør
laborriefaget
service-elektronikk
sveisefaget
reparatør tunge kjøretøy
forskaling
armering

Vi ble sterkt oppfordret til å lage videregående kurs for anleggsmaskinførerne, anleggsmaskin-

reparatørene og anlegg- og bergverksfaget - i vegvesenet - for at elevene skulle slippe å reise ut av fylket for å ta VK I.

Kvaløya videregående skole, som hadde stand like ved oss, fikk straks ballen oversendt, og grep den: I stedet for to tømmerklasser, kan vi prøve med en tømrer- og en anlegg- og bergverksklasse. Ikke i år, men til neste vår. Hvis vi får søkere.

Det er verre med de landsdekkende linjene. Her må elevene reise til Fauske i Nordland eller Hesseng i

Finnmark for å få utdannelsen vi så gjerne skulle hatt i eget fylke. Da dagen var på hell og deltakerne kunne puste ut, var konklusjonen klar: Messa hadde vært vellykket! Vi møtes igjen, neste år til samme tid - i Tromsøhallen med større plass og flere bedrifter.

Vi håper denne messa får ringvirkninger og at ideen sprer seg til Harstad, Finnsnes og Storslett. I disse fraflyttingstider har næringslivet mye å vinne på å vise ungdommen at vi har interessante lærlinge- og arbeidsplasser rundt i fylket.

Det papirløse kontor!

Vi investerer i stadig mer datautstyr. Elektronikken skal blant annet føre til mindre papir! Her ser vi ei ukes «papirløs» produksjon på Vegseksjonen, Trafikkavdelinga. John-Ivar, Kjell og Arve ser framtiden (neste uke) lyst i møte.

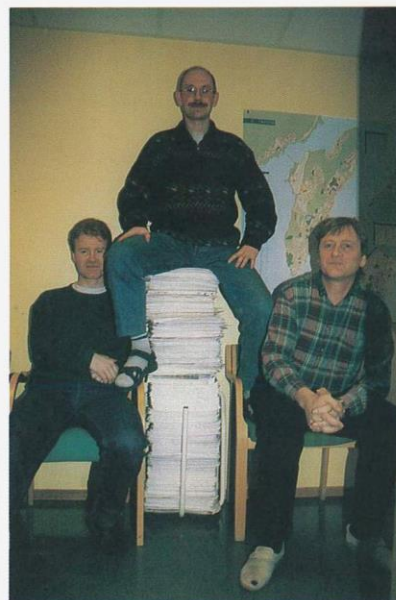
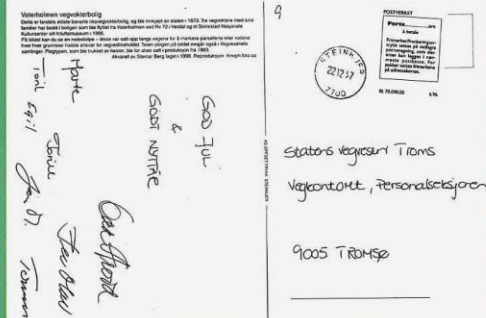
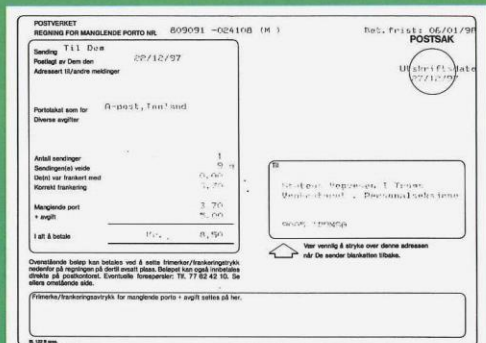

Foto: Lisa Sundstrøm

Dårlig økonomi(styring) i vegvesenet?

Personalseksjonen mottok i år en spesiell julegave. Sent kom den og dyr var den! Sammen med «regning for manglende porto» kom julehilsenen fra Nord-Trøndelag på nyåret. Har vegvesenets nye økonomistyringssystem fått uante følger?

Jakten på det gode liv!!

Tekst: Gunn Bråthen, Ann Jorun Lorentzen og Lisa Sundstrøm
Foto: Gunn Bråthen og Lisa Sundstrøm

Hvert år deles det ut velferdsmidler i Statens vegvesen. Pengene fordeles til pensjonister, idrettslag og samtlige ansatte. 268.000 kroner ble fordelt i Troms i 1997.

Velferdsmidlene er et tilskudd til sosiale opplevelser eller andre tiltak. I tillegg bidrar de ansatte med egenandeler. Her får du en smakebit av aktivitetene på velferdsfronten i Troms:

Anlegg Balsfjord var i vinter på velferdstur. På en fryktelig vinterdag i april dro de fra snøfokk og brøyteskavler. De leide buss og dro til Finland (Olostonturi). Bussturen var glad og livlig, sier Gunn Bråthen.

Vi var 30 stykker, men kunne gjerne vært flere. Da vi kom fram på kvelden fikk vi servert en deilig middag. Lørdag var en ny flott dag. Fra en fryktelig vinter hjemme kom vi til strålende sol og fine skibakker som fristet noen til å prøve slalomformen, sier Gunn.

Det viste seg at anlegg Balsfjord har store talenter: Terje kunne til og med stå på EN ski. Etter middag var det hyggelig samvær i restauranten.

Selv om de fleste følte trang til å beskytte øynene på hjemturen, var de alle enige om at dette MÅ vi gjøre om igjen!

Tromsø vegstasjon har gjennom flere år arrangert fester rundt om på byens etableringer. Etter stadig dårligere oppslutning, fant de tiden inne for å finne på noe annet. Dette «annet» ble en busstur til Levi for noen år siden, og dermed var lista lagt, sier Ann Jorun Lorentzen på vegstasjonen. I fjor fant de ut at en frisk sjøreise måtte være tingen.

Anlegg Balsfjord på busstur til Finland.

Fra uvær i Norge kom de til drømmever i Finland.

Den helga snørekorden ble satt i Tromsø i fjor vår, la vi ut på årets velferdstur, sier Ann Jorun. Da var det 2 år siden sist.

Turen gikk med hurtigruta til Svolvær og tilbake. Dette viste seg å bli svært vellykket. Oppslutninga var veldig bra og det hele ble kjempesosialt. Velferdsmidlene dekket selvfølgelig ikke hele kalaset så vi måtte betale egenandel, skriver Ann Jorun, men jeg tror alle synes det var verdt pengene. Været var upåklagelig, servicen flott og maten kjempegod - selv om kanskje ikke matlysten var på topp hos alle til enhver tid....

Bilder fra turen finnes dessverre bare inni hodene til folk! Men så godt trivdes de at det blir reise til våren -, da forhåpentligvis uten snørekord!

Prosjekt Tromsø har i året som gikk brukt velferdsmidlene til «sosiale sammenkomster». Det vil si at de tar seg en tur på byen, som regel en vår- og høsttur, eventuelt julebord. Maten betales med velferdsmidler og drikka betales av hver enkelt.

Vegkontoret feiret 5 år i nytt bygg med fest og informasjon! Thor, Gunn og Bente.

I tillegg til velferdsmidlene har de litt inntekter på lotteri av og til for å spe på. Dessverre har ikke kamera vært med på «byturene» - men vi andre kan levende forestille oss sammenkomstene!

Vegkontorets velferdsmidler har gått til subsidiering av flere arrangement, men en betydelig egenandel også vært med for å få følgende festligheter avviklet: Møljevist i fylkeskommunens kantine i januar i fjor samlet mange fiskeglade folk. Dessuten fikk «julerunden» tilskudd fra velferdsmidlene, siden

dette er det arrangementet hvor flest ansatte stiller opp, sier Bente Skogdal i personalforeninga. I tillegg feiret vegkontoret 5-års jubileum i nytt hus med festligheter og aktiviteter fra alle avdelingene. Det ble også kjøpt inn blomsteroppsetter til alle møterom og ekspedisjonen i anledning jubileet.

Bardu veg- og trafikkstasjon melder om julebord og turer for de ansatte. Det er stort sett det velferdsmidlene har gått til de senere år, sier Unni Helberg.

Skremmende dekkbruk bekymrer!

Vi har fått følgende brev fra hovedstaden, signert en engstelig Geir Berger. Han jobber for tida i Vegdirektoratet, men leser også aviser:

«Som «utskremt» medarbeider fra Troms i Vegdirektoratet leser jeg ofte lokalavisene fra nord for å få med meg hva som skjer der. I Tromsøs eldste avis leste jeg nylig om oppsiktsvekkende alternativer til piggedekk som var tatt i bruk i byens busser. (faksimile)

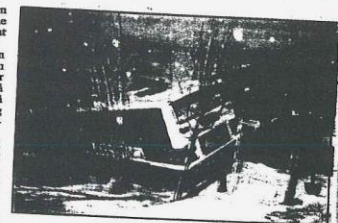
Er dette forsøk, som vegkontorets ivrige forkjempere for alternativer til piggedekk, er med på? Har de stilt utstyr, som har gjort sin innsats for menneskeheten og samfunnet, til disposisjon for resirkulering og bruk i miljøvennlige gummialternativer? Nå skjønner jeg i alle fall hva som menes med: «han kom på fire stive hjul!»

Baklengs seilas på isen

Siste buss fra Solligården natt til mandag kom aldri til byen. Ved oppkjøringen fra Solstrandvegen til Isbjørnveien ble det skli bakover.

Den stoppet ikke før den kvilte mot skavens til Arne Hansen, og det forhindret at bussen tipper over på siden. Heltge trafikkløser Kolbjørn Johansen var det bare sjåføren i bussen på retur, men da var veien polert av vind og regn på isen. Men der fikk bussen stå til i går morges, da Viking og Betongtransport løftet dottingen håndfritt på veien.

Arne Hansen, som bor i Solstrandvegen 63, uviste et rolig forhold til situasjonen. Han var ikke klar over gjesten i hagen før han sto opp i går morges.

Du ser gjerdet langs hagen er flunko nytt. Det har det vært siden kommunen bygde denne veien for bussen opp til Isbjørnveien. Nytt gjerde må settes opp hver vår. Hellingen på veibanen er polert, og samtidig har feil beining, så går det slik som dette, sier Hansen.

Etter både hans, og flere bussjåførers mening, burde denne stikkveien vært bygget lenger som med en mye slakkere stigning opp til Isbjørnveien.

Hilsen «utskremt» medarbeider i sør, som er noe betenkt over å komme hjem til høsten i frykt for å bli resirkulert.

Kulturdagene

Tekst og foto: Lisa Sundstrøm

Vi nærmer oss Kulturdagene med raske skritt - om ca. 4 måneder vil over 2000 vegfolk være samlet på Vegmuseet. Det sier i alle fall påmeldingene sålangt. Vi har 51 påmeldte fra Troms: 36 aktive, 5 funksjonsnærere, 6 publikum + ledsagere.

Informasjon om hva som skjer videre vil komme etterhvert som vi har noe å fortelle. I mellomtida får vi (dere) bare vente. Det tar tid å registrere alle, plassere alle og sørge for framkomstmidler fra hele landet.

Imellomtida presenterer vi også i dette nummer av VEGSTIKKA noe av det våre folk steller med på fritida - og som du kan oppleve på Kulturdagene:

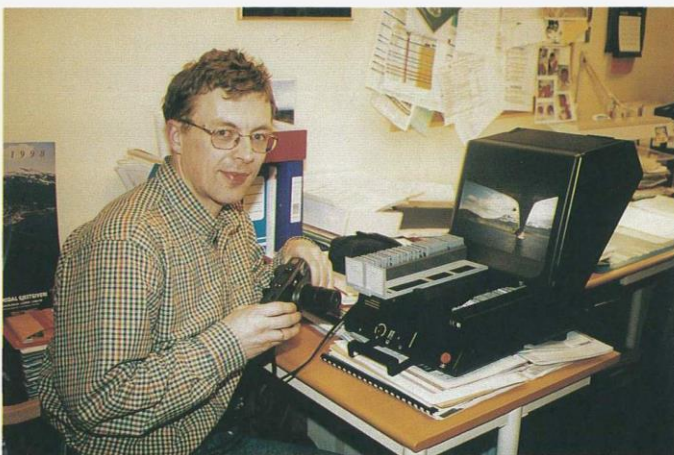
Fotomann Ole André

Ole Andre jobber til daglig på tekonologiseksjonen på utbyggingsavdelinga på vegkontoret. Det har han gjort i 8 år, og i løpet av denne tida har jobben bragt han mye ut i terrenget. Her finner han også motiv til sine «fotosesjoner». Han har nemlig fotografering som hobby. Det er lysbildene som står hans hjerte nærmest, og gjennom årene har han delt bilder fra fjern og nær med oss andre. Ole André kommer opprinnelig fra Bergen, men blant annet naturen i Nord-Norge har ført til at han kom hit. Landskapsfotografering er en av favorittene. Fjell og breturer gir mange inntrykk til å feste på kameralinsa. Nord-Norge har en vakker natur som det er lett å ta del i.

I ettertid deler han gjerne opplevelsene med lysbildekvalder enten i orienteringsgruppa i BUL, på vegkontoret, eller på konferanser og møter. I stedet for Pay-TV på hotellrommet inviterer han til «Veg og natur i Troms» med sterke scener fra hjemfylket. «Bilder forteller mer enn tusen ord», sier Ole André. Foruten landskapsbilder er tvillingene på ½ år etterhvert blitt et yndet motiv. Det har også ført til papirbilder i tillegg til lysbildene.

Fotoarkivet til Ole André inneholder utrolig mange bilder - antallet er etterhvert blitt ukjent - for det kommer stadig nye. Arkivsystemet er sånn middels, sier han, men det fungerer såpass godt at han finner fram. Det gjør han også i orienteringsløypa.

24

Ole André Helgaas.

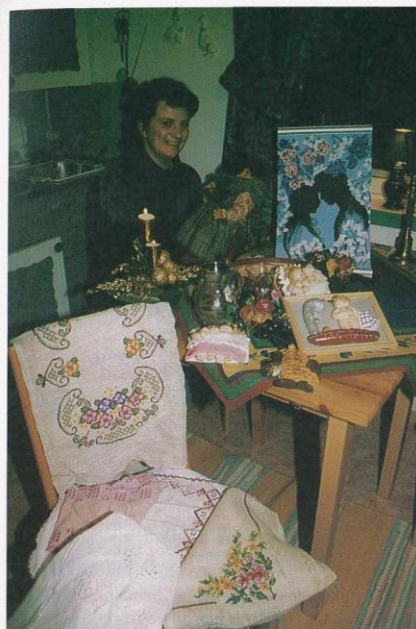
I tillegg til fotografering tar også løpinga en god del av fritida. Ole André har vært med i både kalottkamper, vegmesterskap og NM i orientering. Dessuten har løpinga bragt han til maratonløp både i Berlin og New York. Og alle turene - både i inn og utland gir fotoopplevelser. På Kulturdagene i juni kan du oppleve «Veg og natur i Troms» - lysbildeshow av Ole André Helgaas.

Håndarbeid i mangfold

er hva Anette Nordhus fra Balsfjord driver med. Hun skaper ting av trolleig, broderer, lager cenitt-troll, maler på stoff og lerret og syr på maskin. Hun liker å bruke hendene og produserer hele tida et eller annet. Folk stikker innom for å få noe til gaver eller til seg selv. Noen ganger har jeg mye på lager, andre

ganger lite, sier Anette. Messer og marknader har hun også vært med på, men salget dekker stort sett bare de utgiftene hun har. Det er lysten til å skape noe som driver henne - og da er det greit at også andre kan få glede av produktene.

Til daglig vasker Anette på spisebrakkene til anlegg Balsfjord. Men hun fungerer også som stikningshjelp når det er behov - og for tida hjelper hun kokka med matlaging. Anette trives i vegvesenet og tar gjerne et tak der det er behov for henne. Egentlig er hun utdannet mekaniker og har jobba på landbruksverksted. Men hun har også jobbet på bensinstasjon, gatekjøkken, blomsterbutikk og som lakkerer og oppretter. Vegvesenet er en ryddig og god arbeidsplass med skikkelige ferie-

Anette Nordhus.

Forslagsnemnda i Troms inviterer til Kulturdagene på Vegmuseet: Hans Martin Figenschau, Martin Eriksen, Anna Birkelund og Hallvard Kildalsen.

ordninger. Det gir mulighet til fritid. Dessuten er det mange trivelige folk der. Anette stortrives på anleggene om dagen og med trolleigdamene på fritida.

Og dersom du vil ha et at hennes produkter i eie kan du stoppe ved et brunt hus (på sjøsida av E-8 - i en stor sving), ca. 3 km fra Nordkjosbotn!!!!

Ideer er også kultur!

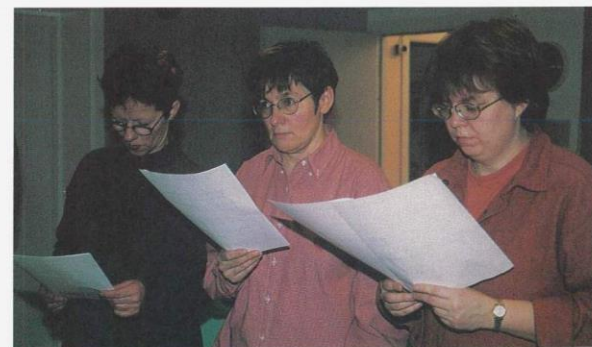
Forslagsvirksomheta i vegvesenet ønsker å delta med egen stand på kulturdagene. Derfor inviteres fylkene til å være med i en konkurranse om det beste forslag i 1. kvartal 1998. De 3 beste forslagene i landet vil bli presentert. Interesserte - gjerne forslagsstillere - som kan tenke seg å representere forslagsvirksomheta på Kulturdagene kan ta kontakt med sitt fylkes forslagsnemnd.

Vegvesenkorset øver stadig — og blir bedre og bedre!

Oddmar, Jan Hugo, Pål Jøran.

Gumhild, Helene, Mariann.

25

ÅRSMØTET 1998

Tekst: Åge K. Jensen

Foto: Åge K. Jensen, Gunnar Stiberg og Jan Hugo Hansen

Årsmøtet i Bil-Veg har i 1998 ikke fått den mediaoppmærksomhet en slik begivenhet fortjener. Årsaken kan vi diskutere, men vi ser ikke bort i fra at medias sterke fokusering på årsmøtet i et annet lokalt idrettslag her i Tromsø kan ha vært utslagsgivende. Likevel var det 21 personer som hadde funnet vegen til gammelkantina på vegkontoret, og det var nok til at årsmøtet ble en svært hyggelig seanse som varte hele kvelden.

Selv om det er svært trivelig på årsmøtene i Bil-Veg, så er det ikke bare en sosial begivenhet for de innvidde. Årsmøtet er, og skal være, årets viktigste begivenhet for organisasjonen Bil-Veg. Det er her vi tar en oppsummering av året som har gått, og diskuterer framtida for laget.

Bedriftsidrettslaget har i året som gikk hatt et høyt aktivitetsnivå med tilbud flere steder i fylket. I Tromsø er vi med i serie og cupspill i fotball og volleyball. I vinterhalvåret har vi tilbud om organisert trening 3 dager i uka (fotball, volleyball og basket-trim), i tillegg går «toget» (joggetrening) 1 til 2 ganger i uka. Utover dette arrangeres det svømmetrim på Laksvatn, fotball i Balsfjord, og korrespondanseskyting over hele fylket. I tillegg er våre medlemmer med på store og små løpsarrangement og skirenn. Dette høye aktivitetsnivået legger vi opp til å videreføre i 1998.

For første gang på mange år arrangeres det ikke nasjonale vegmesterskap i 1998. Reisetilskuddet som Vegdirektoratet har gitt til 4 årlige vegmesterskap skal i sin helhet gå til ett arrangement i 1998 - nemlig kulturdagene på Lillehammer. Vi er usikre på om dette vil innvirke på interessen for å delta i bedriftsidrettsaktiviteter lokalt. At interessen for vegmesterskapene er

Skigjengen fra Troms:
Rolf, Odd, Elin,
Ole-André, Tove og Torbjørn.
Stein, Gunnar, Martin og Bjarne.

3 spreke og smilende idrettsjenter: Lill, Tove og Monica.

stor, illustreres ved at vi var 68 aktive deltakere fra Troms på de 4 arrangementene som ble avviklet i 1997.

En av de viktige diskusjonene på årsmøtet var bruken av trimrommet på vegkontoret. Allerede på fjorårets budsjett var det satt av midler til innkjøp av utstyr, og årsmøtet gikk inn for å utvide rammene til innkjøp slik at vi kan innrede et fullverdig trimrom i løpet av våren.

Årsmøtet besluttet også å kjøpe inn 2 nye draktsett. De gamle, gule, langarmede draktene er i høyeste grad moden for utskifting.

Lagets økonomiske situasjon er tilfredsstillende. Et høyt aktivitetsnivået og store investeringer i drakter og utstyr gjør at vi ikke kan lene oss tilbake å være

fornøyd. Vi må skaffe betydelige inntekter til laget i 1998 for å kunne gjennomføre de investeringer og aktiviteter som er planlagt.

Årsrapportene fra gruppene og budsjettforslaget ble godkjent uten de store diskusjoner.

Idrettslaget er organisert med et hovedstyre og 5 gruppestyrene. For første gang var bare halvparten av de tillitsvalgte på valg i og med årsmøtet i 1997 innførte 2 årige valgperioder. Bedriftsidrettslagets styre vil i 1998 se slik ut:

Hovedstyret:

Leder:	Åge K. Jensen	(ikke på valg)
Nestleder:	Jill Hammari	(valgt for 2 år)
Sekretær:	Monica Johansen	(valgt for 2 år)
Kasserer:	Gunnar Stiberg	(ikke på valg)
Styremedlem:	John-Ivar Nielsen	(ikke på valg)
Vara:	Elin Isaksen	(valgt for 2 år)
Vara:	Tore R. Johansen	(valgt for 2 år)

Gruppestyrene:

Fotball:	Zeljko Tosinovic	(ikke på valg)
	Jill Hammari	(valgt for 2 år)
	Kjell R. Robertsen	(ikke på valg)
	Monica Johansen	(valgt for 2 år)

Volleyball:	Tony Gjerdrum	(valgt for 2 år)
	Trygve Pedersen	(valgt for 2 år)
	Susanne Svardal	(valgt for 2 år)

I vegvesenets tjeneste: Rolf Hagensen og Torbjørn Naimak.

Handball:	Odd Danielsen	(ikke på valg)
	Eirin Anne Blix	(valgt for 2 år)
	Ole Bruvoll	(ikke på valg)

Ski & Orientering:

	Jan Hugo Hansen	(ikke på valg)
	Tore Kongsbakk	(valgt for 2 år)
	Bjarne Ryvoll	(valgt for 2 år)

Trim:	Gunnar Stiberg (VM, løping)	(ikke på valg)
	Inger Tempel (VM, løping)	(ikke på valg)
	Pål Jøran Digernes (Gubbetrim)	(valgt for 2 år)
	Tore Leirstein (Skyting)	(valgt for 2 år)

De som er interessert i å delta på noen av aktivitetene kan ta kontakt med de respektive gruppestyrene eller hovedstyret.

Språkblomst

I vegkontorets interne meldingsblad «Husmusa» står det 18. desember: «Kantina blir stengt for vanlig servering fredag 19.12. Da avvikler vi (Statens vegvesen) istedenfor vår årlige julekaffe.» Innskrivningen undres om avviklingen av Statens vegvesen bare skal skje lokalt eller på landsbasis?

Info beklager trykk på feil stavelse, paranteser eller kanskje litt ukjent formulering. Men se ikke bort fra at avviklinga ble gjort med fullt overlegg!!

Nå skal vi implementeres - for full maskin!

I brev fra «faderkontoret» i hovedstaden ønsker de å iverksette nye systemer som medfører både opplæring, ansvar og forståelse. Etter å ha lest brevet hvor ordet *implementere* er brukt 8 ganger kan det hende at det største behovet ligger i å forstå ordbruken. Men hvorfor si noe enkelt og forståelig når det kan sies komplisert og uforståelig. Dessuten - kanskje ordet *implementere* høres mer viktig, dypsindig, høytstevende og krevende ut enn bare å iverksette noe. For det er vel det vi gjør når vi implementerer??

Takk for lang og tro tjeneste

Tekst: Gunnhild Henriksen

Foto: Gunnhild Henriksen/Petter Hildre

Mandag 8. desember 1997 var årets sammenkomst for de som takket for seg etter endt tjeneste i vegvesenet. Tradisjonen tro ble dagen markert på Bikuben i Tromsø. Der ble det servert julemiddag og kaffe med «nogo attåt». Vegsjef Eilif Mathisen holdt tale og delte ut gaver til de pensjonerte og blomster til deres respektive som takk for lang og tro tjeneste. Det var en munter og hyggelig stemning hele kvelden og det så ut til at alle koset seg stort.

*Bak fra venstre:
Halvard Hauge, Hans Kr. Küll,
Arne Hansen, Arvid Pedersen, Bjørnar
Flatebø, Arne C. Olsen og Egil Seppola.
Forran fra venstre:
Charles Hermansen, Arne Didriksen
og Ivar Ingebrigtsen.*

Velkomstdrink.

*Ved middagsbordet: - nærmest:
Charles Hermansen og Halvard Hauge
med fruer.*

*Halvard Hauge m/frue har fått
gaver og blomster som takk for lang
og tro tjeneste.*

*Arne Didriksen
mottar gaver fra vegsjefen.*

*Kaffeprat.
Fra venstre:
Arvid Pedersen m/ledsager og
Bjørnar Flatebø m/frue.*

Månedens blomst

Tekst og foto: Mariann Larsen

Den siste fredagen i hver måned deler trafikkstasjonen ut «Månedens blomst» til en av de ansatte som har fortjent det. Det kan være for en ekstrainsats i forbindelse med noe spesielt, at vedkommende har hatt stor belastning, eller rett og slett bare er trivelig og hjelpsom. Det blir laget diplomer og delt ut en buket med 3 roser. Det er husklubben som administrerer og betaler, og overrekkelsen skjer i lunsjpausen. Tiltaket tok til i mars i fjor og hadde en lang sommerferie, før det fortsatte utover høsten. Ideen til blomsterhilsen kom fra Nøve (Ann Synnøve Elvevoll) med begrundelse i at det er så mye stress og mas til vanlig at en slik oppmerksomhet kunne være på sin plass - og det behøver ikke å ha skjedd noe ekstraordinært for at blomsten skal deles ut.

«Vi synes det gjør noe for miljøet hos oss og gir gjerne idéen til andre», sier «diplomsjef» Mariann Larsen.

Første blomst i 1998 gikk til Arild T. Sandnes. Arild fikk blomsten «For å ha stått på ved ombygging av skrankene- og for dyktig administrasjon i romjula under sterkt redusert bemanning». (En av dagene møtte INGEN av skrankepersonalet på jobb - de lå hjemme og sov!)

1997

Måned	Tildeles	Begrunnelse
mars	Fanny Fjelltun Stark	For den utrolig positive måten ho har takla en vanskelig sykdomsperiode på.
april	Petra Marie Lunde (Pia)	For hennes alltid tilstedeværelse, hennes gode humør og for at ho alltid stiller opp når det er sykdom i hennes avdeling. «Det går vel bra, dette også» er hennes replikk når ho nærmest blir alene i skranken.
mai	Navid Ala'i	Han har alltid godt humør, er hjelpsom og trivelig. En herlig type!
oktober	Kate Meleng	For kjempebra innsats i forbindelse med et flott gjennomført fellesmøte for trafikk i Tromsø, 2.-3. oktober 1997.
november	Id Walberg Pedersen	For godt humør i en stressa arbeidssituasjon - og for en noe uvanlig tolkning av avgiftsbestemmelsene for tilhengere!
desember	Lillian Størmer Eriksen	For en utrolig ståpåvilje og effektivitet i en hverdag med for få folk i rekkene! «Slike kvinner det vil gamle Norge ha!»

Velkommen!

Gunnar Eilertsen, spesialarbeider, prod. sted Harstad
Eva Kvithyll, fagarbeider, tunnelseksjonen, anlegg Ibestad
Hans Arthur Fredheim, spesialarbeider, tunnelseksjonen, anlegg Ibestad
Herdis Marie Eriksen, fullmektig, Harstad vegstasjon
Alf Edvart Masternes, inspektør, Tromsø trafikkstasjon
Ståle Pettersen, inspektør, Finnsnes veg- og trafikkstasjon
Synnøve Steinsland, overingeniør, trafikkisikkerhetsseksjonen vegkontoret
Kari Strand, fullmektig, prod. sted Storslett.

Vi gratulerer

Med 50 års dagen:
Terje Svendsen, Tromsø, 28. mars
Rolf Hagensen, Silsand, 7. april
Kåre B. Tune, Bardu, 27. april

Med 60 års dagen:
Oskar Kollen, Bardu, 4. mars
Jenny Jernberg, Nordkjosbotn, 10. april

Med 25 års tjeneste i staten:
Kjærval Lundberg, Bardu, 28. februar
Ole W. Hanssen, Storslett, 9. april

Takk for oss!

Erling Magne Hind, anlegg Balsfjord
Aud F. Indahl, Prod. sted Tromsø
Oddny Øvervoll, Prod. sted Nordkjosnotn
Arne C. Olsen, økonomiseksjonen, vegkontoret
Stig Johansen, økonomiseksjonen

Permisjon

Odd Gunnar Morfjord, anlegg Balsfjord, permisjon 1 år
Per Nilsen, økonomiseksjonen vegkontoret, permisjon ut mai 1998
Geir Berger, personalseksjonen vegkontoret, permisjon ut august 1998

Takk

Hjertelig takk for oppmerksomheten i anledning min 50-års dag.
Guttorm Henriksen, Nordkjosbotn

Jeg vil gjerne få takke gutta fra anlegg Balsfjord, mannskapsforlegninga og kokka Astri for nydelige blomster og oppmerksomhet i anledning «skifte av nytt rørsystem».
Arnfinn Pedersen

Tusen takk for gaver og blomster i anledning min 60 års dag.
Harry Myhre

Tusen takk for koselig sammenkomst den 8. desember 1997. Takk for blomster og gaver i anledning min avgang. Jeg vil også takke kolleger og ledelse i Statens vegvesen Troms for godt samarbeid gjennom 21 år.
Halvard Hauge, Bardu

Takk til arbeidskamerater og de øvrige jeg har hatt kontakt med i vegvesenet gjennom et langt arbeidsliv (34 år). Takk for hyggelig kveld på Bikuben 8. desember.
Ivar Henriksen

Hjertelig takk for blomst og presenter i anledning min overgang til pensjonistenes rekke. Jeg vil også takke arbeidskamerater og ledelsen for trivelig samarbeid.
Hilsen Einar B. Larsen, Laksvatn

Jeg ønsker å takke arbeidskolleger og alle for gaver og blomster i anledning min 50 års dag.
Hilsen Alf S. Antonsen, Kråkrøhamn

Tusen takk for gaver, blomster og telefoner i anledning min 50 års dag.
Halvor Furnes

I anledning min fratredelse takker jeg for gaver og blomster fra vegkontoret. Til arbeidskamerater, oppsynsmenn og verksted i Nordkjosbotn - Takk for godt samarbeid.
Johan Pedersen, Malangseidet

Vegstikka

Frist for innsendelse av stoff til neste nummer:
1. mai -98!